

Sygn. akt IV CSK 613/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa [...] "M." Spółki z o.o. w O.
przeciwko Gminie Miasta G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 24 stycznia 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego koszty
postępowania kasacyjnego w kwocie 3.600 (trzy tysiące
sześćset) złotych**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez powoda [...] „M.” sp. z o.o. w O. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 stycznia 2013 r. oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w G. wydanego w sprawie przeciwko Miastu G. o zapłatę zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powołał się na przesłanki wskazane w art. 398⁹ § 1 punkt 1 i 4 k.p.c., a więc istnienie istotnego zagadnienia prawnego, którego wyjaśnienie ma decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy oraz oczywistą zasadność skargi.

Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, polega na sformułowaniu samego zagadnienia oraz wskazaniu argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, w tym także, na sformułowaniu własnego stanowiska przez skarżącego. Wywód ten powinien być zbliżony do tego, jaki jest przyjęty przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy

na podstawie art. 390 k.p.c. (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, nie publ.). Twierdzenie o występowaniu istotnego zagadnienia prawnego jest uzasadnione tylko wtedy, kiedy przedstawiony problem prawny nie został jeszcze rozstrzygnięty przez Sąd Najwyższy lub kiedy istnieją rozbieżne poglądy w tym zakresie, wynikające z odmiennej wykładni przepisów konstruujących to zagadnienie (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z 10 marca 2010 r., II UK 363/09 i z 12 marca 2010 r., II UK 400/09).

Przytoczone przez skarżącego zagadnienie sprowadza się do potrzeby wyjaśnienia, które przepisy dotyczące prekluzji dowodowej odnoszące się do powoda mają zastosowanie w pierwszej kolejności w postępowaniu upominawczym toczącym się w sprawie gospodarczej - czy art. 479¹² § 1 k.p.c. czy art. 498 i 499 k.p.c. Sformułowany przez skarżącego problem nie jest istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 punkt 1 k.p.c. z uwagi na treść art. 479^{1a} k.p.c. zawierającego normę kolizyjną. Przepis ten znajdujący zastosowanie w niniejszej sprawie przewiduje, że w sprawach gospodarczych rozpoznawanych według przepisów niniejszego działu, przepisy o innych postępowaniach odrębnych stosuje się w zakresie, w którym nie są one sprzeczne z przepisami tego działu. Pozew w sprawie gospodarczej, kwalifikującej się do rozpoznania w postępowaniu upominawczym, powinien odpowiadać więc wymaganiom przewidzianym w art. 479¹² § 1 k.p.c. Nie ma powodów, aby w sprawie gospodarczej, która podlega - niezależnie od woli strony - rozpoznaniu w postępowaniu upominawczym, premiować powoda zwolnieniem z obowiązku zachowania surowszych wymagań dotyczących pozwu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2005 r., IV CK 152/05, niepubl.). Trzeba także wskazać, że art. 498 i art. 499 k.p.c. nie dotyczą kwestii terminu zgłaszania przez powoda twierdzeń faktycznych i wniosków dowodowych, lecz podstaw do wydania nakazu zapłaty oraz okoliczności wykluczających możliwość jego wydania w tym trybie.

Powód nie wykazał ponadto niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji. Nie sprostął więc wymogom wykazania przesłanki oczywistej zasadności skargi, na którą powołał się we

wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

W tej sytuacji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

[aw]

jw